

Nieuws over Selissenwal

Benieuwd naar het ontwerp van het nieuwe wijkcentrum?
Wilt u weten hoe de Van Beekstraat en de Achterberghstraat eruit gaan zien?

Kom maandag 19 juni naar de Inloopdag WVC in gemeenschapshuis De Walnoot!

Stel uzelf op de hoogte van de op stapel staande plannen. Geef uw mening.

Het voorlopige ontwerp (VO) van het wijkvoorzieningscentrum (WVC) is klaar! Daarmee is de bouw van het nieuwe wijkcentrum in het hart van Selissenwal weer een stapje dichterbij gekomen. Maandenlang hebben de betrokkenen gezweet en gezwoegd om het voorlopige ontwerp af te krijgen. Dan is het nu tijd om het u te laten zien! Maandag 19 juni organiseert de gemeente Boxtel daarom een inloopdag in gemeenschapshuis De Walnoot.

Programma

's Middags
van 15.30
tot 17.30 uur
's Avonds
van 19.00
tot 21.00 uur

De betrokkenen zijn blij en trots dat ze de tekeningen aan u kunnen presenteren. Vooral de laatste maanden is er nog hard gewerkt om alles rond te krijgen, de bezuinigingen te vertalen en daarbij toch de wensen en belangen van iedere deelnemer maximaal recht te doen. De stuurgroep vond daarmee de nodige uitdagingen op haar weg, maar uiteindelijk is het gelukt om een ontwerp op papier te krijgen waarin alle partijen zich kunnen vinden.

Een bijzonder ontwerp vergt tijd

Het nieuwe WVC is er niet één uit een dozijn. Het krijgt een aparte vorm, die aansluit op de architectuur van de andere complexen

binnen de Heerewaarde, het centrumgebied van Selissenwal. Daarbij krijgt het gebouw een opvallend, stedelijk aanzien. Dat mag ook wel, want het WVC moet het nieuwe middelpunt van de wijk worden. Verder is de stuurgroep erin geslaagd om een gebouw te ontwerpen dat past in zijn omgeving. De architect van het WVC heeft daarvoor nauw samengewerkt met de landschapsarchitect. Het nieuwe WVC gaat nu perfect op in zijn parkachtige omgeving. Daardoor hebben bezoekers straks bijvoorbeeld een fantastisch uitzicht over de Dommel! De stedelijke architectuur en de eigentijdse aandacht voor de ruimte erom heen bieden meerwaarde aan de wijk.

Betrokkenen

Gemeente Boxtel
Stichting St. Christoffel
Stichting De Walnoot
Team Building
GAJ Architecten

Wat komt waar?

Als u op 19 juni naar de inloopdag komt, krijgt u een goed idee hoe het nieuwe gebouw eruit komt te zien, van binnen en van buiten! De architect heeft tekeningen gemaakt van verschillende zijden van het gebouw,

Gemeenschapshuis De Walnoot Molenwijk 3 - Boxtel

zodat u een goede indruk krijgt. Verder is ook een zogenaamde 3D-studie beschikbaar. Op die afbeelding heeft het gebouw ook diepte, waardoor het beeld zeer realistisch is. Daarbij heeft de architect ook plattegronden gemaakt, want u wilt natuurlijk weten hoe het gebouw er van binnen uit komt te zien. Op die tekeningen is duidelijk aangegeven waar de huiskamer, de bar, de school, de gymzaal en de overblijfruimten komen. Zo krijgt u ook al een idee van de indeling van het toekomstige gebouw.

Voor
kinderen zal
een speciaal
speelhoekje
worden
ingericht

We zijn benieuwd wat u ervan vindt

Tijdens de twee delen van de inloopdag zullen steeds meerdere betrokkenen aanwezig zijn. Zij geven u graag een toelichting op de plannen. Ook kunt u bij hen terecht om vragen te stellen. Verder draait er tijdens de inloopdag een speciaal voor die gelegenheid gemaakte film, die een interessante kijk geeft op de ontwikkelingen in Selissenwal. Al met al wordt de inloopdag dus een wijkevenement dat u niet mag missen! Bekijk de ontwerpen, maak kennis met de direct betrokkenen en geef uw mening, op maandag 19 juni in De Walnoot. Tot dan!

Inloopdag:
19 juni in
De Walnoot

“De Walpoortschool is altijd een echte wijkschool geweest!”

Op 23 mei vierde Liesbeth van Dam samen met leerlingen en leerkrachten van de Walpoortschool haar 40-jarig jubileum. Haar carrière duurt daarmee bijna zo lang als de wijk oud is: veertig jaar. “Een lange periode, maar het is snel gegaan”, vindt ze zelf. Opvallende uitspraak: “De Walpoortschool is mijn levenswerk.”

Het begon allemaal in 1966. Het lijkt een eeuwigheid geleden en dat is het ook. Er werd klas-sikaal les gegeven, jongens en meisjes zaten op aparte scholen en van een computer had nog nooit iemand gehoord. In die tijd werd Liesbeth aangesteld als kleuterleidster op Kleuterschool Selissen. “Ik stond voor een klas van 40 leerlingen, tegenwoordig een ontzagwekkend grote groep”, weet ze te vertellen. “Maar toen was de tijd anders dan nu. Kinderen waren veel volgzamer, veel rustiger. Er waren nog niet zo veel zenders op tv, dus kinderen deden lang niet zo veel indrukken op als tegenwoordig. Bovendien was moeder altijd thuis, iets wat nu al lang niet meer gewoon is.”

Achter iedere deur vijf kinderen

In de tijd dat Liesbeth begon was Selissenwal een nieuwe wijk. “Overall woonden jonge gezinnen met kinderen”, vertelt ze. “Vandaar dat er ook zo veel kinderen op school zaten. Kleuterschool Selissen had ruim 200 leerlingen en jongensschool De Zonnehoek en meisjesschool Maria Koningin ieder zelfs ruim 300! Later kwam er een vierde school bij, de Dom Helder Camaraschool.”

De school verkleurde, samen met de wijk

In 1973 werd het onderwijs gemengd en voegden De Zonnehoek en Maria Koningin zich samen tot De Walpoort, een school voor jongens én meisjes. De kleuterschool bleef apart

bestaan. Liesbeth was er nog steeds kleuterleidster, totdat ze in 1975 hoofd werd. Eind jaren 70 luidde de eerste Turkse leerling een nieuw tijdperk in. “De samenstelling van de bevolking van Selissenwal veranderde in die jaren in ras tempo”, vertelt Liesbeth. “Er kwamen veel mensen in de wijk te wonen die uit andere culturen afkomstig waren. Op een gegeven moment was er echt sprake van een volksverhuizing. De wijk verkleurde. Daarbij kwam dat de parochiegrenzen werden vrijgegeven. Ouders waren vanaf toen niet meer verplicht om hun kind binnen de grenzen van de parochie op school te doen. Als gevolg daarvan haalden Nederlandse ouders hun kinderen massaal van de Walpoortschool. We zagen het gebeuren, maar we konden er niets aan doen. We verrichtten goed werk, maar toch moesten we iedere morgen met leden ogen aanzien dat veel ouders onze school voorbij fietsten. Op een gegeven moment bleek zelfs de norm van maximaal 35% allochtoon voor ons niet meer haalbaar.”

Gekleurd is eigenlijk gewoon leuk

Het karakter van De Walpoort veranderde in de daaropvolgende jaren niet, ook niet toen Liesbeth in 1985 hoofd der school werd. “Door de vooroordelen die er golden bleven we een ‘zwarte’ school. Op een gegeven moment legden we ons daarbij neer. We namen het voor kennisgeving aan en gingen door met ons

Bijschrijf: Tossi Raaymakers is met haar carrière van 35 jaar ook een oudgediende binnen De Walpoort.

dagelijkse werk. Dat was uitdagend genoeg. Zo was ik - door onderbezetting - directeur, intern begeleider, conciërge en adjunct tegelijk. Maar de kinderen hielden ons scherp. Zo heb ik het persoonlijk altijd geweldig gevonden om met kinderen uit verschillende culturen te werken. Dankzij hen heb ik kennis kunnen maken met de hele wereld!”

Een nieuwe functie: intern begeleider

In 1998 ging Liesbeth weer voor de klas staan, groep 3. Daarnaast nam ze de taak van intern begeleider op zich, iets wat ze nu nog doet. “In die hoedanigheid begeleid ik leerkrachten die zogenaamde ‘zorgleerlingen’ in de klas hebben. Dat zijn leerlingen die niet goed meekunnen. Samen met de leerkracht bied ik hen de ondersteuning die ze nodig hebben, in én buiten de klas. Op die manier kunnen deze kinderen gewoon in het reguliere onderwijs blijven meedraaien. Dat is goed voor het kind zelf én voor zijn of haar medeleerlingen.”

Een nieuw gebouw, een nieuwe toekomst

De laatste jaren is De Walpoort aan veel veranderingen onderhevig. “Ons nieuwe onderwijs en de projecten Talentenklas en Wereldwijk beginnen hun vruchten af te werpen. Inmiddels krijgt zestig procent van onze groep 8-leerlingen havo/vwo-advies, een ongekend hoog percentage. Daarbij verdiende De Walpoort dit voorjaar als eerste school in Nederland een prijs voor voor-, tussen- en naschoolse opvang. Eén en ander heeft geresulteerd in de aanmelding van enkele nieuwe Nederlandse kinderen, iets waar we geweldig blij mee zijn. En dan is er natuurlijk de bouw van de nieuwe school, de prinses Amaliaschool. Dat is iets waar we allemaal erg naar uitkijken. Ik had die periode nog graag meegemaakt, maar aan de andere kant ben ik ook blij dat ik op 1 augustus mijn tas voorgoed aan de wilgen kan hangen. Ik ben benieuwd hoe mijn leven eruit zal zien, zonder onderwijs!”